

Nr 596.

Av fröken **Wetterström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 155, angående vissa anslag under landsstaten för budgetåret 1952/53.*

I proposition nr 155 framlägges förslag om bl. a. lönereglering för viss biträdespersonal och utbildning för landskanslisterna.

Under hänvisning till vad chefen för civildepartementet anfört i proposition nr 14 till innevarande års riksdag angående lönegradsplacering för viss biträdespersonal m. m. föreslår departementschefen uppflyttning av inalles 54 biträdestjänster för samtliga 24 länsstyrelser. Med denna förbättring skulle antalet obefordrad biträdespersonal (i reglerad befordringsgång) utgöra 344 eller 73,56 % av samtliga biträden på landskanslierna och 557 eller 76,93 av samtliga biträden på landskontoren. Befordringsförhållandena för ifrågavarande personalkategori synas vid jämförelse med andra statliga verk och myndigheter vara synnerligen otillfredsställande. Man må beakta att departementschefen bygger på ett av länsstyrelseutredningen i samråd med biträdesutredningen på ett så tidigt stadium uppgjort förslag, att biträdesutredningens principer icke voro utformade. Bifall till propositionen skulle i detta hänseende föranleda, att berörda befattningshavare vid länsstyrelserna komme i en sämre ställning än motsvarande befattningshavare vid de verk och institutioner, som blevo föremål för biträdesutredningens behandling under senare delen av 1951. En omprövning förefaller därför angelägen och bör skyndsamt genomföras, så att dessa befattningshavares eventuella löneförbättringar kunna träda i kraft samtidigt med förbättringarna för övrig biträdespersonal den 1 juli 1952.

Av i propositionen intaget exempel på organisation av en medelstor länsstyrelse framgår, att angivet antal kvalificerade biträdestjänster icke torde motsvara de arbetsuppgifter, som måste komma att åläggas där placerad biträdespersonal. Beträffande landskansliernas planerings- och försvarssektioner saknas helt tjänster såsom byråregistrator (enligt biträdesutredningens normer kanslibitråde å mindre byråer). Beträffande landskontorens kameralsektion och folkbokföringssektion med dess stora anhopning av gransknings- och revisionsgöromål synes det föreslagna antalet kvalificerade biträdestjänster vara mycket otillfredsställande. Kvalificerade biträdestjänster såsom föreståndare för större eller mindre skriveentraler synas över huvud taget icke hava beaktats.

Det nya systemet med landskanslister och landskontorister såsom föredragande måste medföra, att ansvaret för den omedelbara tillsynen vid de skilda arbetsdetaljerna i ökad grad kommer att falla på den mera kvalificerade biträdespersonalen med åtföljande förskjutning av kvalificerade arbetsuppgifter å lägre

biträdespersonal utan att vederbörande erhåller en mot uppgifternas art motsvarande löneställning.

Beträffande utbildning av landskanslister har departementschefen icke uppdragit till behandling vad länsstyrelsernas utbildningsnämnd förordat i fråga om villkor för erhållande av ordinarie landskanslisttjänst samt om antagande till extra landskanslist av befattningshavare ur biträdeskategorien. Nämnden hade nämligen gjort följande uttalande: "Den utbildning, som nämnden nu förordat, bör vara obligatorisk för erhållande av ordinarie landskanslisttjänst. Likaså bör på sätt länsstyrelseutredningen föreslagit befattningshavare ur biträdeskategorien ej få antagas till extra landskanslist innan befattningshavaren med godkända betyg genomgått utbildningskursen.

Om tjänster som förste landskanslist inrättas, böra länsstyrelserna dock vara oförhindrade att till dessa tjänster befordra ordinarie landskanslister, även fastän dessa ej genomgått ifrågavarande utbildning."

Om två personer med likartad utbildning söka anställning vid länsstyrelse, där bägge skulle antagits till landskanslistaspiranter, om två sådana vakanta tjänster funnes men det för tillfället endast finnes en aspiranttjänst ledigbliven, så antages den ena av dessa personer, och den andre hänvisas till att bli kontorsbiträdesaspirant med utsikt att senare få övergå till landskanslistkarriären. Den förstnämnde placeras i Cg 6 för att efter viss reglerad befordringsgång efter 3 år antagas till extra ordinarie landskanslist i Ce 16. Efter ytterligare ett år uppflyttas vederbörande i lönegrad Ce 19, varefter möjlighet gives till landskanslistutbildning.

Den sistnämnde, som hänvisas till biträdeskarriären, placeras 1½ år i Cf 4, ett år i Ce 6 och därefter i Ce 8:8 3 år. Under sistnämnda period beredes denne person, som prövats cirka tre år på göromål, som tillkomma landskanslist att utföra, plats i utbildningskurs för landskanslister. Den förstnämnde får under sin utbildningstid lön enligt 19 lönegraden och den sistnämnde enligt 8 lönegraden.

Efter avslutad godkänd kurs antages sistnämnde person till extra landskanslist i Cg 9 och uppnår efter ytterligare 2 år extra ordinarie anställning som landskanslist i Ce 16.

Det torde vara uppenbart att kraven för biträdeskategorien i förenämnda hänseende av nämnden uppställts på ett sätt, som icke är berättigat och rättvist. En genomgången godkänd kurs bör uppställas i lönegrad Ce 19.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 155 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att en omprövning beträffande biträdespersonalens arbetsuppgifter och löneställning vid länsstyrelserna skyndsamt företages och förslag härom framläggas med retroaktiv verkan från och med budgetåret 1952/53, samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att villkoren för biträdespersonal vid tillträde till utbildningskurserna och befordringskarriären för landskanslister förbättras.

Stockholm den 2 april 1952.

Karin Wetterström.

Sven Gustafson
i Göteborg.

Helga Sjöstrand.

Sture H. Henriksson.

Ruth Hellström.
